

Kommune. Det har nu Flertallet ikke gjort, og det vil altsaa ses, at der mangler den egentlige Grundvold for den væsentligste Paastand i Flertallets hele Bevisførelse, nemlig dette, at de indirekte Skatter og navnlig Toldafgifterne have udviklet sig i et ganske andet Forhold og langt stærkere end de direkte. Dette Punkt er altsaa, som det vil ses, et Punkt, som trænger til en ganske anden Belysning end den, det har fundet enten i Betænkningen eller i den ærede Ordførers Foredrag. I Øvrigt forekommer det mig, at man maa sige, at de Grunde, der ere anførte imod de indirekte Skatter i det Hele, ere temmelig svage. Den ærede Ordfører holdt sig i sin Bevisførelse især dertil, at de indirekte Skatter ere af den Beskaffenhed, at det staar i Enhvers Magt, at frigjøre sig for dem, og dette satte han i Forbindelse med, at altsaa maa de træffe de Uformuende hårdere, idet de Formuende ville kunne frigjøre sig for dem ved at undlade at benytte disse forskjellige Ting, som der er lagt Toldafgifter paa. Men ærede Medlemmer ville let se, at det er en Ting, der ligesaa godt staar i den Uformuendes Magt, ja, den Uformuende har endm store Opfordring dertil. Sjøre hans Vilkaar med sig, at han ikke kan benytte de Artikler, der paa Grund af Tolden blive dyrere end ellers, har han den samme Udvæl som den formuende Mand, og jeg vil derfor snarere sige, at det er en Grund i modsat Retning. I det altsaa det ærede Flertal, støttet paa disse, som det forekommer mig, dyrest svage Grunde, kommer til det Resultat, at man bør gaa til en betydelig Nedsættelse i Tariffbestemmelserne, forudsætter det først en Betragtning, som jeg maa nuvæle et Par Diebliske ved, for at den kan blive opfattet paa en, som jeg tror, rettere Maade. Det er nemlig den Betragtning, at man dog ikke maa regne Tabet for at være saa stort, som den ligefremme Udregning, der er tilføjet i Slutningen af Betænkningen, synes at vise, idet enhver vel anlagt Toldtariff nødvendigvis medfører, at Indførselen af visse Artikler stiger, og at altsaa en Del af Tabet udjævnes. Den ærede Ordfører henviste derved til et foreliggende Exempel, nemlig til Toldtariffen af 1863. Det maa nu erkjendes, at det forhold sig rigtig, som den ærede Ordfører bemærkede, at vore Toldintrader ere stegne betydelig efter den Tariff forbedring, som fandt Sted i 1863, og ganske vist skylles ogsaa en Del deraf de tekniske Forbedringer i Tariffen, som dengang indførtes; men hvor meget deraf der skylles den, have vi overordentlig stor Ansælgelighed ved at komme efter, idet det nemlig er fuldstændig blandet med en anden Omstændighed af overmaade stor Betydning, som har haft en Indflydelse, der, efter Alt hvad man kan skjønne, har været langt stærkere. Det er nemlig den, at vi derefter desværre fik en anden Toldgrændse end den, vi havde haft til den Tid; vi fik en Toldgrændse ved Kongeaen,

og Følgen deraf var, at den store Mængde fabrikerede Gjenstande, som tidligere havde været, og tilførte fra Hertugdømmerne, altsaa uden at udbetale Told, efterat vi havde faaet den ny Toldgrændse, er kommen til at betale Told; og da Hertugdømmerne vare i langt højere Grad Fabriklande, end Kongeriget dengang var, var det meget betydelige Kvantiteter fabrikerede Gjenstande, som Tølen var om. Altsaa ville de Herrer se, at man ikke saaledes uden videre kan sige den Forbedring, som dengang fandt Sted, slutte, at Tabet af Nedsættelserne vil blive dækket ved en forøget Indførsel. Dernæst skal jeg tillade mig at bemærke, at medens det ganske vist forholder sig saaledes, at man ved Nedsættelsen i Tariffpositionerne har bevirket forøget Indførsel og derigjennem en Stigen af Toldintraderne, sies det dog kun under to Betingelser, nemlig for det Første, at denne Nedsættelse i Toldafgiften er nogenlunde klækelig, saaledes, at det virkelig kan antages, at vedkommende Artikler derved ville blive billigere, og at de sædvanlige Konjunkturer, Op- og Nedgang i Prisene, ikke kunne komme til at overskygge, hvad der vindes i Værdens Pris ved Hjælp af Toldnedsættelsen; men Enhver vil snart se, at ved saadanne Forandringer, som at nedsætte Tolden paa Sukker med 1 $\frac{1}{2}$ pr. Pund og paa Kaffe med 2 $\frac{1}{2}$ pr. Pund, kan der paa ingen Maade tilpebebringes en saadan Moderation i Prisene paa disse Kolonialvarer. Prisene paa den svinger mellem langt videre Grændser, og en saadan Nedsættelse vil — uagtet jeg indrømmer, hvad den ærede Ordfører nylig gjorde gjældende, at den i Virkeligheden vil bevirke, at Prisen paa et Pund Sukker bliver 1 $\frac{1}{2}$ mindre og paa et Pund Kaffe 2 $\frac{1}{2}$ mindre, end den ellers vilde være bleven — dog paa ingen Maade kunne bevirke, at Prisen paa Sukker eller Kaffe bliver billigere næste Aar end i det. Det er umuligt, og altsaa ville de se, at det Naab, man bygger paa derigjennem at faae stor Forøgelse i Importen af disse Artikler, meget let kan vise sig, at være en Illusion. Man kan ikke tage Exempel fra saadanne Lande som England, hvor der er bevirket betydelig Forøgelse i Ex. i Theforbruget ved Nedsættelse af Tolden; thi man maa erindre, hvad det var for en Nedsættelse. Det var en Nedsættelse af en engelsk Skilling, altsaa næsten 3 Mark pr. Pund, ja jeg tror endog saa, at Nedsættelsen en Gang har været 2 Skilling. At en saadan Nedsættelse af Tolden paa en Artikel, som The, maa gjøre en væsentlig Forskjel paa Indførselen før og efter, kan jeg forstaa, men saadanne smaa Nedsættelser som de, der her er Tale om, kunne ikke ventes at ville udøve nogen betydelig Virkning i saa Henseende. Den anden Betingelse for, at Nedsættelsen skal faae en saadan Betydning som den omtalte, er naturligvis den, at man ikke ganske ophæver Tolden paa den vedkommende Artikel. Naar saaledes Flertallet foreslaar fuldstændig at ophæve Tolden paa saadanne vigtige Kaffeartikler